

3033 2. Beh. af Lovf. om Sagsførernes Afg. t. Salær f. offentlige og beneficerede Sager. 3034

aten? Jeg skulde mene Nei, og jeg skulde tro, at Sagsførerstanden her staar paa den Maade, at vi ikke behøve at have en Ministers Afsladsbrev for at tage det Salær, som en Part vil unde os. Den Mand, der kommer her og spører anden Tale, kjenner enten ikke den danske Sagsførerstand eller ogsaa mistjender han paa en uretfærdig og ubillig Maade den danske Sagsførerstand. Det er mod den Slags Udtalelser, at jeg her vil værgе mig og mine Værtsfæller.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke tror, at det Exempel, som den sidste ærede Taler ansøgte, passer, forsaavidt det skal være en Indvending mod Regjeringens oprindelige Forslag; thi naar i det Tilfælde, som blev nævnt, en Part forud, forinden Sagens Indlæg, ønsker at arrangere sig med en Advokat om at føre Sagen, kan han netop efter Regjeringens Forslag gjøre det paa den simpleste Maade ved at blive enig med Advokaten om, at denne skal lade sig bestikke udenfor sin Tur; saa behøves der ikke nogen Tilladelse hverken for den One eller den Anden. Det Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Ministeriets Tilladelse til at modtage Salær, vil efter Lovforslaget ikke let komme frem, undtagen hvor Parten, efter at Sagen er ført, altsaa uden at der har været Aftale i saa Henseende i Forveien, har Lyst til at yde et saadant Extrasalær. Dette har jeg blot bemærket, fordi jeg har villet minde om, at saaledes som Regjeringens Forslag oprindeligt var affattet, kunde det Spørgsmaal om en Tilladelse fra Ministeriets Side i Forveien slet ikke opstaa.

Ordføreren (Alberti): Jeg tror ikke, at den ærede Minister veed, hvorledes det gaar til ved en Forhandling mellem Parterne og deres Advokater om den Slags Sager. Dersom den ærede Minister var sagskyndig, kunde han ikke være fremkommen med de Indvendinger, han her har ytret mod mig, thi Aftalerne mellem Sagsførere baade udenfor Spøisteret og Spøisteretsadvokaterne og Parterne om større Salær ste paa den Maade, at der ydes et Tillæg til det officielle Salær. Jeg har f. Ex. gjort Aftale for en kriminelt tiltalt Part med en Advokat om, at denne skulde have 100 Daler i Salær, saaledes at Advokaten paa disse 100 Daler skulde affrive det Salær, der tilkjendtes ham af Retten. Paa denne Maade slipper Parten for at betale den Del af Sa-

lairet, som falder paa det Offentlige. Men efter Landstingets Forslag skal Advokaten enten udlade at paastaa Salær, og altsaa have det hele Salær af Parten, eller ogsaa skal han have Ministers Tilladelse, og det er det, som jeg siger stiller Parten daarligere, end han har været filllet tidligere; og det kan ikke være Meningen med denne Paragraf. Dersom det kom an paa mig, vilde jeg stemme for, at dette Lovforslag blev forkastet, dersom Salaret efter § 3 gjøres afhængigt af Justitsministeren, thi jeg siger, at ingen honnet Sagsfører gaar til Justitsministeren for at bede om sit Salær. Det er min Mening som mangeaartig Sagsfører, og det staar jeg saa stivt paa, at jeg vilde være tilbøielig til at foreslaa mine Venner at forkaste hele Loven, hvis § 3 skulde staa, saaledes som den kom fra Landstinget.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg vil blot udtale den Bemærkning, at jeg ikke har talt om Paragrafen, saaledes som den er kommet fra Landstinget, men jeg har blot sagt, at saaledes som Regjeringens Forslag oprindeligt lod, vilde der ikke behøves nogen Tilladelse fra Ministeriet til at slutte den Slags Aftaler, som det ærede Medlem omtalte.

Sold: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at man maa være enig med Ministeren i, at naar den Bestemmelse, at Justitsministeren skal give Tilladelse til, at der tages Extrasalær, er ubeladt af Paragrafen, som den nu er redigeret, kan denne Udeladelse kun faae Indflydelse paa de Tilfælde, hvor der er Tale om at yde Extrasalær bagefter, som en frivillig Paaskjønnelse, og det er dertil, at Justitsministeriets Samtykke skulde udtræves. Naar jeg alligevel har været med til at stryge denne Bestemmelse, er det ikke i Genhold til den Opfattelse, som den ærede Ordfører har udvillet, men fordi jeg mener, at der derved vilde staves en Uliged for Sagsførerne og en Uliged for de sagsførende Parter, som ikke ret tilfredsstillende mig. Det vil jo nemlig kunne hændе, at en Mand under smaa Forhold har faaet en Sag ført, som er af Vigtighed for ham. Han kan f. Ex. have en Søn, der paa Grund af en Slagsmaalsfog er udsat for at blive idømt Fængsel paa Vand og Brød, men hvis Sag faaer et gunstigere Udfald, saa at han slipper med en Pengebøde. I dette Tilfælde er det jo meget naturligt, at en saadan